

ANLATMAZSAM ÇATLARIM

3

Şirin

ÖDÜLLER, MESLEKLER VE NELER NELER

Birsen Ekim Özen

GENÇ
T
YAYINLARI

Anlatmazsam Çatlarım

Pazartesi

Hayat aniden gelen tuhaf yeniliklerle doludur. Geçen cuma evden çıkarken akşama **kafamda kocaman bir soruyla** eve geleceğimi hiç düşünmemiştim mesela. O sabah okula spor kulübünün bir üyesi olarak gittim ama günü öyle tamamlayamadım.

İkinci sınıftan beri kulüp saati gelince sınıf değiştiririz. Bir anda **ortalık karışır**. Herkes kulübünün olduğu sınıfı bulmak için sırtında çanta koridorlarda döner durur.

En gözde kulüpler **spor** ve **müzik** kulüpleridir.

Anlatmazsam Çablarım

Ben de bu haftaya kadar **spor kulübünün güzide üyelerinden biriydim** ama kulüpte yığılma olduğu için bugün tekrar çekiliş yapıldı. Çekilişte kaybedenler kendilerini başka kulüplerde buldular. Kendimi bir anda meslek tanıtma kulübünde buluverdim. **Meslekleri** tanıyacakmışız. Kulübün sorumlu öğretmeni aynen şöyle dedi: **"Gelecekte mutlu olmak istiyorsanız, mutlaka kendinize uygun olan mesleği seçin!"**

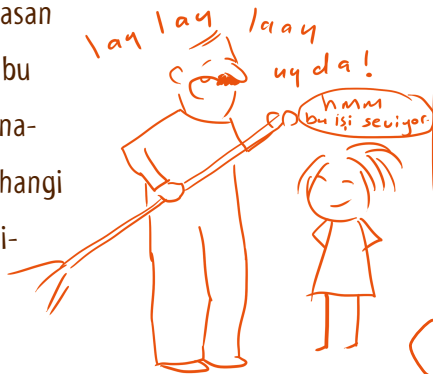
Ben de bu kulübün hakkını vermeye ve ilk konumuz üzerine kafa patlatmaya karar verdim. Eve de kafamda bu soruyla döndüm. **"Acaba işinden mutlu olan kimler var?"** diyerek etrafımda kimleri örnek alabileceğimi düşündüm, ama çok fazla insan bulamadım.

Anlatmazsam Çatlarım

Annem pazartesi pek bir asık suratla işe giderken **babamın en sevdiği gün ise Cuma...** Demek ki işlerine hayran olduklarını söyleyemeyiz. Öğretmenlerimiz için de durum benzer sanırım. Geçenlerde kar yağıp okullar kapanınca birçok öğretmen bizden daha çok sevinmiş gibi bir hisse kapıldım çünkü.

Düşündüm düşündüm ve mesleğini severek yaptığını düşündüğüm tek bir kişi geldi aklıma, **Hasan Bey...** Okulumuzun temizlik görevlisi... Yerleri paspaslarken keyifle türkü söyleyen insan işini seviyordur değil mi? Ben de **"Temizlik görevlisi mi olsam acaba?"** diye düşünmeye başladım. Bugün teneffüste Hasan Bey'in yanına gidip bu mesleği seçmeye nasıl karar verdiğini, hangi üniversiteyi bitirdiğini filan sordum.

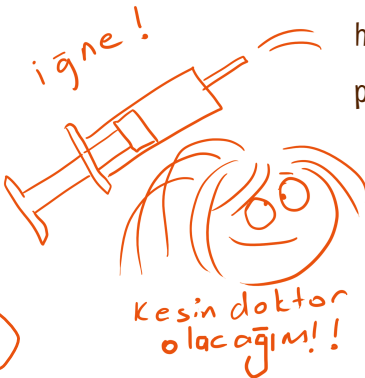

Anlatmazsam Çablarım

O da hamsiye üniversitesi hijyen ve temizlik bölümünü bitiremediğini, çünkü hiç başlamadığını söyledi. Bu mesleğin üniversitesi yokmuş, keyfine göre istediğin an başlayabilirmişsin. Bu yüzden bana başka bir meslek önerdi, **"Doktor ol."** dedi ve ekledi: **"Doktor olamazsan temizlik dünyasının kapuları sana sonuna kadar açık."** Bu iş kafama yattı. Eve bu hayallerle döndüm. Kendimi doktor kıyafetleri içinde, boynumda kulaklıkları alet, hastalara ciddiyetle iğne yaparken

hayal ettim. Hele iğneyi pek hoşlanmadığım komşumuza yaptığımı hayal ettikçe doktor olma isteğim daha da büyüdü.

Anlatmazsam Çatlarım

Anneme "**Doktor olmaya karar verdim.**" deyince annem hem çok sevindi hem de derslerine çalış o zaman deyip keyfimi kaçırdı. Ama zaten tıp sektörünü şereflendirme hayallerim bir saat sonra elimi kesen kâğdın rüzgârına kapılıp uçtu gitti. Nasıl olduğunu bile anlayamadan defterin kâğıdı **parmağımı kesivermişti.** Şu an parmağımdan akan kanı hatırlamak bile istemiyorum. Zaten hatırladığım çok fazla bir şey de yok. **Bayılmışım.** Ayıldığımda annem parmağıma bant yapıştırıyordu.

Gülerek "**Sen nasıl doktor olacaksın? Şu kadarcık kandan bile fena oldun.**" dedi. Anneme hak

verdim. Ben nasıl doktor olacaktım? Bunun ameliyatı var, kırığı var, yarası var. Anneme hemen sektör değiştirmek istediğimi söyledim. Tıp sektörü bensiz de yoluna devam edebilirdi. Ama hangi sektörün beni mutlu edeceğine bir türlü karar veremedim.

Anlatmazsam Çatlarım

Cemcan yazdı:

Hangi sektörde daha mutlu olursun acaba diye biz de düşündük. Cancan'ın aklına babasının köyünün muhtarı geldi. "Köy muhtarı olmak ben-
ce iyi bir fikir."

dedi. Muhtar amca
hep mutluymuş...

Muhtar olmak için hangi

Muhtar

ikametgah
belgesi
isteyen??

okula gidiliyor bilmiyorum.

Başbakanın küçüğü gibi
bir şey olmalı.

Hamdican "En güzel meslek
markette çalışmak, satılan-
ların hepsi çok güzel, bunu
Şirin'e söyle." dedi. İşte ben de sana bunu yazı-
yorum. Market işi üzerine de düşün.

Anlatmazsam Çatlarım

Şirin yazdı:

Bence en güzel şey kitap okumak... **Keşke kitap okumak diye bir meslek olsa.** Bütün gün oturup kitap okuyacaksın, **işimi çok seviyorum!** bir de üstüne maaş alacaksın. Bundan ballı meslek mi olur! **Hem** de insanı çok mutlu eder.

Cemcan yazdı:

Benim de hayatımda bazı değişiklikler oldu. Öğretmenimiz bugün **Nobel Barış Ödülü** diye bir ödülden bahsetti. Bu ödül insanların mutluluğu için çalışan kişilere veriliyormuş. Öğretmenimiz, "**Siz**

Anlatmazsam Çablarım

de insanları mutlu etmek için çalışırsanız, dünya çok daha iyi bir yer olur. İyilik yapıp mutlu ettiğiniz insanlara onların da bir başkasını mutlu etmelerini söyleyin, böylece kocaman bir mutluluk halkası yapmış olursunuz.” dedi. Ben halkamı

Mutlu bir halka

çok mutluyum

Nobel Barış Ödülü'nü de içine alacak kadar genişletmeyi düşünüyorum. İlk iyiliğimi sınavtan küs olduğum Mertcan'a yapayım, diye düşündüm. Mertcan yazılı sırasında yanımdakinin kâğıdına baktığımı iddia ederek öğretmeni uyarmış, öğretmen de bana kocaman bir eksi vermişti. Bence Mertcan'ın

öğretmenim yaptığı benim kâğıda bakmamdan daha kötü bir davranıştı. Sonuçta

çok daha kötü

kâğıda bakarken kimsenin eksi almasına sebep olmamıştım. Ben herkesin mutluluğu için –bu arada kendiminki için de- uğraşırken Mertcan'ın bu yaptığına

Anlatmazsam Çatlarım

düpedüz kötülük denirdi. Bu yüzden işe onun yaptığını affedip ona iyilik yaparak başlamaya karar verdim. Mertcan'a gidip "Barışalım" dedim. O da topunu hatırlattı. Okul çıkışında topunu çöpe atmıştım da...

Ben de ayrıntılara takılmaması gerektiğini, barışa ve iyiliğe koşmanın geriye bakarak olamayacağını söyledim. Bunları

biraz önce öğretmenimiz de söylemişti. Hem ben onun topunu geri dönüşüm çöpüne atmıştım. Kim bilir belki de topu dönüşüp uzay mekiği parçası olup Mars'a bile giderdi, insanlığa bir faydası olurdu.

